

A mně není křivda
od tych vašich dětí,
ani od čeledi.

Ale je mně křivda
od vašeho pána,
čirého pohana.

Vězí mně bratříčka
v tom těžkém vězení,
v tej tureckej zemi.

Neplač ty, Kačenko,
přepěkná švadlenko.

Pána opojíme,
klíče mu ukradem,
temnicu odemknem.

Klíče mu ukradli,
temnicu odemkli.

Dvanást vrat odemkla,
žádného nenašla.

Třinasté odemkla,
tam bratříčka našla.

Bratříčku můj milý,
jsi-li ještě živý?

Já jsu, má sestřičko,
ale juž maličko.

Moje bílé nohy
po kolena v zemi.

Moje ruce bílé
po loktě uhnilé.

V mojí bílé hlavě
myši pelech majú.

V mému bílém životě
žaby řechotajú.⁸⁾

Podme, můj bratříčku,
do svoyí krajiny,

ještě-i najdeme
koho svej rodiny.

Na záda ho vzala,
k rodičům spíchala.

Když k matce přijeli,
noclehу žádali,
sýra, chleba ptali.⁴⁾

Sýra, chleba nemám,
noclehу vám nedám.

Chyba bych vám dala
v tej pustej stodole,
na tej shnilej slámě.

Když bylo půlnoci,
Janíček vody ptal.

Sestra nemeškala,
k matce hned běžela,
odní vody ptala.

Jak já ti vody dám,

dyž já žádné nemám?

Kohútek zapívával,
Janíček umíral.

Kačenka švadlenka
hlasem zaplakala.

Nebylo by mně žel,
dybys mně byl umřel
v tom těžkém vězení,
v tej tureckej zemi.

Ale's ty mně umřel
u maměnky mojí.

V tej pustej stodole,
na tej shnilej slámě.

Súsesta slyšela,
hned k matce běžala.

Súsesto, súsesto,
co si ty za matka.⁵⁾

Syn tvůj ti umírá
v tej starej stodole,
na tej shnilej slámě.

Děti, moje děti,
proč ste sa neznali?

Šak sme sa dost znali,
mamičkú vás zvali,
noclehу žádali,
sýra, chleba ptali.

¹⁾ Sedí pod kuchyňu,
šaty na něm hnijú
a dívky z kuchyně
lejú naň pomyje.

²⁾ Nedostává se ti
stříbra čili zlata
či toho hedbáva?

³⁾ žaběnky škrekajú,
z mojich černých očí
švrčky vyhlédajú.

⁴⁾ Maměnko má milá,
dajte nám nocleha
v tej novej stodole,
na tem novém stání.

Jak já vám ho tam dám,
dyž plnú koní mám?

Mamičko má milá,
dajte nám nocleha

v tej starej maštali,
na tem starém stání.

Jak já vám ho tam dám,
dyž plnú hříbjat mám.

Mamičko má milá,
dajte nám nocleha

v tej novej stodole,
na tom novém seně.

Jak já vám ho tam dám,

dyž plnú sena mám.

Mamičko má milá,
dajte nám nocleha

v tej starej stodole
na tem shnilém seně.

A tam jim ho dala,
nic jim neustlala.

⁵⁾ Chcete-li věděti,
to sú vaše děti.

Poznali švadlenku
po zlatém prsténku,
jejího bratříčka
po zlatém křížičku.